

### บทที่ 3

#### วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่าน และการเขียนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษแบบบรรยายและแบบโน้มน้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้น ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การศึกษาเอกสารและงานวิจัย
2. เครื่องมือในการวิจัย
3. ตัวอย่างประชากร
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

#### การศึกษาเอกสารและงานวิจัย

1. ศึกษาหนังสือ เอกสาร บทความ งานวิจัย และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบของเนื้อเรื่อง ความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน ทั้งในและต่างประเทศ
2. ศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ รวมทั้งแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบ
3. ศึกษาหลัก และวิธีการสร้างแบบสอบ เพื่อวัดความสามารถด้านการอ่าน และการเขียนจากหนังสือ เอกสาร วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

### เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วยแบบสอบวัดความสามารถในการอ่าน และแบบสอบวัดความสามารถในการเขียน มีรายละเอียดดังนี้

แบบสอบวัดความสามารถในการอ่าน ประกอบด้วย

ก. แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเนื้อเรื่องแบบบรรยาย 1 ชุด 2 เนื้อเรื่อง

ข. แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเนื้อเรื่องแบบโน้มน้าว 1 ชุด 2 เนื้อเรื่อง

แบบสอบที่ใช้วัดความสามารถในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษแบบบรรยายหรือแบบโน้มน้าวแต่ละเนื้อเรื่องประกอบไปด้วย

ก. เนื้อเรื่องสำหรับให้นักเรียนอ่าน 1 เรื่อง

ข. แบบบันทึกสิ่งที่จำได้จากการอ่าน (Reading Recall Protocol

ค. แบบสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice)

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านประกอบไปด้วย

1. เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบสอบถามเลือกตอบ

2. เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบบันทึกสิ่งที่จำได้จากการอ่าน

แบบสอบวัดความสามารถในการเขียน ประกอบด้วย

ก. แบบสอบวัดความสามารถในการเขียนเนื้อเรื่องแบบบรรยาย 1 ชุด

ข. แบบสอบวัดความสามารถในการเขียนเนื้อเรื่องแบบโน้มน้าว 1 ชุด

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบสอบวัดความสามารถในการเขียน ประกอบด้วย

1. เกณฑ์การวิเคราะห์คุณภาพการเขียนเนื้อเรื่องแบบบรรยาย

2. เกณฑ์การวิเคราะห์คุณภาพการเขียนแบบโน้มน้าว

การสร้างเครื่องมือวัดความสามารถในการอ่าน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน

ดังต่อไปนี้

ก. ศึกษาหลักสูตร และแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้ในระดับชั้นมัธยม

ศึกษาปีที่ 5

ข. ศึกษาแนวทางการสร้างแบบสอบวัดความสามารถในการอ่าน จากหนังสือ บทความ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งใน และต่างประเทศ

ค. เลือกเนื้อเรื่อง ที่นักเรียนยังไม่เคยเรียนมา 4 เนื้อเรื่องโดยมีเกณฑ์ในการเลือกดังนี้

1. ผู้วิจัยคัดเลือกหัวเรื่องที่อยู่ในความสนใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยดูจากงานวิจัยของ คณิตา อินทรสุด (2532) ซึ่งพบว่า หัวเรื่องที่นักเรียนในระดับนี้สนใจในระดับมากเหมือนกันทั้งเพศชาย และเพศหญิง คือเรื่องเกี่ยวกับ ดนตรี ภาพยนตร์ ความรู้รอบตัว การท่องเที่ยว นักร้อง เกมส์ต่าง ๆ กีฬา ข่าวสารความเคลื่อนไหวต่าง ๆ และ แฟชั่น หัวเรื่องที่ผู้วิจัยเลือก คือ ความรู้รอบตัว
2. ผู้วิจัย กำหนดความยาวของเนื้อเรื่องตามเกณฑ์ของ ฮาร์โรวด์ เอส แมดเซน (Harold S. Madsen 1983 : 89) ที่กำหนดว่า แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านของผู้เรียนระดับปานกลาง ควรมีประมาณ 100-200 คำ
3. ผู้วิจัยนำเกณฑ์ในข้อ 1 และ 2 มาเป็นแนวทางในการคัดเลือกเนื้อเรื่องที่จะให้นักเรียนอ่าน 4 เรื่อง เป็นเนื้อเรื่องแบบบรรยาย 2 เรื่อง และเนื้อเรื่องแบบโน้มน้าว 2 เรื่องโดยเนื้อเรื่องทั้ง 4 เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้รอบตัว เนื้อเรื่องแบบบรรยาย เรื่องที่ 1 ชื่อเรื่อง "Lajas" ลักษณะของเรื่องเป็นการบรรยายสถานที่ เนื้อเรื่องแบบบรรยาย เรื่องที่ 2 ชื่อเรื่อง "Barry Hogan" ลักษณะของเรื่องเป็นการบรรยายบุคคล เนื้อเรื่องแบบโน้มน้าว เรื่องที่ 1 ชื่อเรื่อง "Owning a Car" ลักษณะของเรื่องเป็นการโน้มน้าวให้ไม่อยากซื้อรถส่วนตัวเพื่อช่วยแก้ปัญหาจราจร เนื้อเรื่องแบบโน้มน้าว เรื่องที่ 2 ชื่อเรื่อง "Save Wildlife Now" ลักษณะของเรื่องเป็นการโน้มน้าวให้ช่วยอนุรักษ์สัตว์ป่า
4. นำเนื้อเรื่องทั้งหมด มาปรับคำศัพท์บางคำ รวมทั้งโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ยากให้ง่ายลง เพื่อความเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน ได้เนื้อเรื่องแบบบรรยายเรื่องที่ 1 ความยาว 185 คำ จำนวนประโยคในเนื้อเรื่องทั้งหมด 15 ประโยค เนื้อเรื่องแบบบรรยายเรื่องที่ 2 ความยาว 187 คำ จำนวนประโยคในเนื้อเรื่องทั้งหมด 15 ประโยค เนื้อเรื่องแบบโน้มน้าวเรื่องที่ 1 ความยาว 183 คำ จำนวนประโยคในเนื้อเรื่องทั้งหมด 15 ประโยค เนื้อเรื่องแบบโน้มน้าวเรื่องที่ 2 ความยาว 186 คำ จำนวน

ประโยคในเนื้อเรื่องทั้งหมด 15 ประโยค

ง. สร้างแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านของแต่ละเรื่องโดยมี  
รายละเอียดดังนี้

1. แบบบันทึกสิ่งที่จำได้จากการอ่าน (Reading Recall Protocol) แบบสอบนี้ สร้างตามแนวคิดของ แพทริเซีย คาร์เรล และ อุลลา คอนเนอร์ (Patricia Carrell and Ulla Connor 1991 : 314-324) ลักษณะของแบบสอบ ประกอบไปด้วยคำสิ่งภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนเขียนบันทึกสิ่งที่จำได้จากการอ่าน

2. แบบสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) แบบสอบนี้ประกอบไปด้วยคำถาม 6 คำถาม แต่ละคำถามจะมีตัวเลือกซึ่งเป็นคำตอบ 1 ตัวเลือก และมีตัวลวง 3 ตัวลวง จำนวนคำถาม 6 คำถามนี้ ผู้วิจัยกำหนดขึ้นจากเกณฑ์ การกำหนดข้อคำถามเพื่อวัดความสามารถในการอ่านของ ฮาร์โรลด์ เอส แมดเซน (Harold S. Madsen 1983 : 90) ที่เสนอว่า ควรมีคำถามประมาณ 3 คำถาม ไม่เกิน 4 คำถาม ต่อความยาวของเรื่อง 100 คำ และผู้วิจัยได้สร้างคำถามเพื่อไว้ 3 ข้อ รวมเป็นคำถามเนื้อเรื่องละ 9 ข้อ คำถามทั้งหมดสร้างขึ้นตามเกณฑ์ของโรเจอร์ ที เลนนอน (Roger T. Lennon 1972 : 26-31) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ถามความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ต้องการ 1 ข้อ ออกไว้ 2 ข้อ

2.2 ถามความเข้าใจเรื่องราวที่ปรากฏอย่างชัดเจน . ต้องการ 3 ข้อ ออกไว้ 4 ข้อ

2.3 ถามความเข้าใจความหมาย เรื่องราวที่แฝงอยู่ ต้องการ 1 ข้อ ออกไว้ 2 ข้อ

2.4 ถามจุดประสงค์, ความมุ่งหมายของผู้เขียน, กลไก การเขียน ต้องการ 1 ข้อ ออกไว้ 1 ข้อ

จ. สร้างเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนแบบสอบวัดความสามารถในการอ่าน  
มีรายละเอียดดังนี้

1. แบบบันทึกสิ่งที่จำได้จากการอ่าน (Reading Recall Protocol) ใช้การตรวจให้คะแนนตามแนวคิดของแพทริเซีย คาร์เรล และ อุลลา คอนเนอร์ (Patricia Carrell and Ulla Connor 1991:318) โดยเนื้อเรื่องที่ให้นักเรียนอ่านจะถูกวิเคราะห์ออกเป็นหน่วยความคิด (Idea Unit) ย่อๆ ซึ่งประกอบด้วยประโยคแกน (Kernel Sentence) และส่วนขยายที่จำเป็น การวิเคราะห์แต่ละเนื้อเรื่องออกเป็นหน่วยความคิด ได้ผลดังนี้ เนื้อเรื่องแบบบรรยายเรื่องที่ 1 ประกอบไปด้วย 30 หน่วยความคิด เนื้อเรื่องแบบบรรยายเรื่องที่ 2 ประกอบไปด้วย 27 หน่วยความคิด เนื้อเรื่องแบบโน้มน้าวเรื่องที่ 1 ประกอบไปด้วย 29 หน่วยความคิด เนื้อเรื่องแบบโน้มน้าวเรื่องที่ 2 ประกอบไปด้วย 32 หน่วยความคิด แบบบันทึกของนักเรียนเขียนครอบคลุมหน่วยความคิดเหล่านี้มากน้อยเพียงใดก็ให้คะแนนหน่วยความคิดละ 1 คะแนน แล้วนำคะแนนที่ได้มาเทียบอัตราส่วนออกมาเป็นร้อยละของหน่วยความคิดทั้งหมดที่มีในเนื้อเรื่องที่อ่าน เช่น นักเรียนเขียนแบบบันทึกสิ่งที่จำได้จากการอ่านเนื้อเรื่องแบบบรรยายเนื้อเรื่องที่ 1 ครอบคลุม 15 หน่วยความคิด นักเรียนได้คะแนน 15 คะแนน เทียบเป็นเปอร์เซ็นต์ของหน่วยความคิดทั้งหมดซึ่งมี 30 หน่วยความคิด ได้ 50 เปอร์เซ็นต์

2. แบบสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) ตรวจให้คะแนนคำตอบที่ถูกให้ 1 คะแนน เลือกตัวลวงหรือเลือกมากกว่า 1 ตัวเลือกหรือเว้นไม่ตอบให้ 0 คะแนน

จ. ผู้วิจัยนำแบบสอบที่สร้างขึ้นทั้งหมดและเกณฑ์การตรวจให้คะแนนให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องในการใช้ภาษา เมื่อปรับปรุงตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำแล้ว จึงนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน (ดูรายชื่อในภาคผนวก ก.) ตรวจสอบพิจารณาความตรงตามเนื้อหา และความถูกต้องในการใช้ภาษาของแบบสอบและเกณฑ์การตรวจให้คะแนนอีกครั้ง ผู้ทรงคุณวุฒิ เห็นว่า เนื้อเรื่องที่ให้นักเรียนอ่านแบบบันทึกสิ่งที่จำได้จากการอ่านเนื้อเรื่อง และเกณฑ์การตรวจให้คะแนน เหมาะสมดีแล้ว ส่วนแบบสอบแบบเลือกตอบ ผู้ทรงคุณวุฒิ แนะนำให้ปรับปรุงในหลาย ๆ ด้าน เช่น

1. ปรับปรุงรูปแบบและการใช้ภาษาของข้อความให้เป็นประโยคบอกเล่าเหมือนกันทุกข้อความ เช่น

(1) What is Barry Hogan's hobby ? แก้เป็น

Barry Hogan's hobby is \_\_\_\_\_.

(5) What does the ordeal (line 6) refer to ? แก้เป็น

The ordeal (line 6) refers to \_\_\_\_\_.

2. เปลี่ยนตัวเลือกในข้อที่คิดว่ามีคำตอบที่ถูกต้องมากกว่า 1 ข้อ เช่น

(1) The writer is \_\_\_\_\_.

a. proud of his hometown

b. angry with city life

c. getting bored because of the tourist

d. trying to convince readers to go to Lajas

แก้ข้อ d. เป็น going to Lajas เพื่อให้เป็นคำตอบที่ผิดอย่างชัดเจน

3. เปลี่ยนคำศัพท์ในตัวเลือกให้มีความหมายชัดเจน เช่น

(5) "crowded" (line 14) means \_\_\_\_\_.

a. big    b. massive    c. slow    d. top

แก้ข้อ b. เป็น jammed เพื่อให้มีความหมายตรงกับ 'crowded' มากที่สุด

4. เปลี่ยนถ้อยคำในคำสั่งให้เหมาะสม เช่น

Read this text\_\_\_\_\_.

แก้เป็น Read the following text\_\_\_\_\_.

ช. นำแบบสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ครั้งแรกกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง ปีการศึกษา 2536 ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 42 คน นำผลที่ได้มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ในข้อ จ (1) แล้วนำแบบบันทึกสิ่งที่จำได้จากการอ่านที่ตรวจให้คะแนนโดยผู้วิจัย ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและความถูกต้องเหมาะสม ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่า ถูกต้องเหมาะสมดีแล้ว ผู้วิจัยจึงนำแบบสอบและเกณฑ์การตรวจให้คะแนนไปใช้ในการทำวิจัยต่อไป ส่วนผลที่ได้จากแบบสอบแบบเลือกตอบ ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบโดยใช้สูตรคูเดอริชาร์ดสัน 20 (Kuder Richardson 20) ผลการวิเคราะห์ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบ ดังนี้

	ค่าความเที่ยง
แบบสอบแบบบรรยายเนื้อเรื่องที่ 1	0.52
แบบสอบแบบบรรยายเนื้อเรื่องที่ 2	0.79
แบบสอบแบบบรรยาย (รวม)	0.68
แบบสอบแบบโน้มน้าวเนื้อเรื่องที่ 1	0.56
แบบสอบแบบโน้มน้าวเนื้อเรื่องที่ 2	0.86
แบบสอบแบบโน้มน้าว (รวม)	0.71

จากนั้นจึงวิเคราะห์ค่าระดับความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบแบบเลือกตอบเป็นรายข้อ ซึ่งปรากฏผลดังต่อไปนี้

ค่าความยาก	จำนวนข้อ			
	บรรยาย 1	บรรยาย 2	โน้มน้าว 1	โน้มน้าว 2
0.80 ขึ้นไป	-	-	1	-
0.20-0.80	6	7	7	8
ต่ำกว่า 0.20	3	2	1	1

ค่าอำนาจจำแนก	จำนวนข้อ			
	บรรยาย 1	บรรยาย 2	โน้มน้าว 1	โน้มน้าว 2
0.20 ขึ้นไป	8	9	6	8
ต่ำกว่า 0.20	1	-	3	1

ซ. คัดเลือกข้อสอบตามเกณฑ์ดังนี้คือ ข้อสอบที่มีค่าระดับความยาก 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ได้ข้อสอบที่เข้าเกณฑ์ดังกล่าว โดยจำแนกตามประเภทของคำถามตามเกณฑ์ของโรเจอร์ ที เลนนอน (Roger T. Lennon 1972: 26-31) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประเภทของคำถาม	จำนวนข้อที่เข้าเกณฑ์			
	บรรยาย 1	บรรยาย 2	โน้มน้าว 1	โน้มน้าว 2
1. ความรู้เกี่ยวกับคำ	-	1	1	2
2. ความเข้าใจเรื่องราวที่ปรากฏอยู่ อย่างชัดเจน	4	3	2	3
3. ความเข้าใจความหมายเรื่องราว ที่แฝงอยู่	1	2	1	2
4. จุดมุ่งหมายของผู้เขียน กลไก การเขียน	1	1	1	1

ผู้วิจัยได้กำหนดสัดส่วนของคำถามแต่ละประเภทไว้ดังนี้คือ คำถามประเภทที่ 1 ต้องการ 1 ข้อ คำถามประเภทที่ 2 ต้องการ 3 ข้อ คำถามประเภทที่ 3 ต้องการ 1 ข้อ คำถามประเภทที่ 4 ต้องการ 1 ข้อ ซึ่งจะเห็นได้ว่า มีคำถามบางประเภทมีจำนวนข้อที่เข้าเกณฑ์มากกว่าที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกเอาข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงกว่าไว้ ส่วนคำถามบางประเภทที่มีจำนวนข้อที่เข้าเกณฑ์น้อยกว่าที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้นำคำถามประเภทที่ต้องการที่มีค่าระดับความยากใกล้เคียงกับ 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกใกล้เคียงกับ 0.20 มาปรับปรุง



เพื่อให้ได้ข้อสอบครบทุกประเภทของคำถามและมีสัดส่วนตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยผู้วิจัยได้ปรับคำถามและตัวเลือกเสียใหม่ให้เหมาะสมก่อนจะนำไปทดลองสอบครั้งที่ 2 ต่อไป

๗. นำแบบสอบแบบเลือกตอบที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศิลาจารย์พัฒน ปีการศึกษา 2536 ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากรจริง จำนวน 42 คน นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนก เป็นรายชื่อ ปรากฏผลดังนี้

ค่าความยาก	จำนวนข้อ			
	บรรทัด 1	บรรทัด 2	โน้มน้าว 1	โน้มน้าว 2
0.80 ขึ้นไป	-	-	-	-
0.20-0.80	6	6	6	6
น้อยกว่า 0.20	-	-	-	-
ค่าอำนาจจำแนก				
0.20 ขึ้นไป	6	6	6	6
น้อยกว่า 0.20	-	-	-	-

จากนั้นจึงวิเคราะห์ค่าความเที่ยง ปรากฏผลดังนี้

ค่าความเที่ยง	บรรทัด 1		บรรทัด 2	
	0.55	0.45	โน้มน้าว 1	โน้มน้าว 2
ค่าความเที่ยง	0.55	0.45	0.58	0.59
	บรรทัด(รวม)		โน้มน้าว(รวม)	
ค่าความเที่ยง	0.74		0.76	

เมื่อพิจารณาข้อสอบแต่ละชุดจำแนกตามประเภทของคำถาม ปรากฏผลดังรายละเอียด  
ดังต่อไปนี้

ประเภทของคำถาม	จำนวนข้อสอบที่ต้องการ	จำนวนข้อสอบที่คัดเลือกไว้			
		บรรยาย 1	บรรยาย 2	โน้มน้าว 1	โน้มน้าว 2
1. ความรู้เกี่ยวกับคำ	1	1	1	1	1
2. ความเข้าใจเรื่องราว ที่ปรากฏอยู่อย่างชัดเจน	3	3	3	3	3
3. ความเข้าใจความหมาย, เรื่องราวที่แฝงอยู่	1	1	1	1	1
4. จุดมุ่งหมายของผู้เขียน กลไกการเขียน	1	1	1	1	1
รวม	6	6	6	6	6

สรุปผลการทดลองใช้แบบสอบแบบเลือกตอบครั้งที่ 2 นี้ ผู้วิจัยได้แบบสอบแบบเลือก  
ตอบจำนวน 2 ชุด ชุดละ 12 ข้อ โดยมีค่าความเที่ยง 0.74 และ 0.76 ตามลำดับ  
ค่าระดับความยาก 0.48-0.76 ค่าอำนาจจำแนก 0.24-0.67 โดยข้อสอบเหล่านี้มีคำถาม  
ครอบคลุมทุกประเภทของคำถามที่กำหนดและมีสัดส่วนของประเภทของคำถามตามเกณฑ์ที่กำหนด  
ผู้วิจัยเก็บแบบสอบนี้เพื่อไว้ใช้ในการวิจัยต่อไป

การสร้างเครื่องมือวัดความสามารถในการเขียน

ในการสร้างเครื่องมือวัดความสามารถในการเขียนผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับดังนี้

- ก. ศึกษาหลักสูตรและแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
- ข. ศึกษาแนวทางการสร้างแบบสอบวัดความสามารถในการเขียนจากหนังสือ  
เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ
- ค. ผู้วิจัยเลือกแบบสอบวัดความสามารถในการเขียนเรื่องแบบบรรยายและ  
แบบโน้มน้าว เป็นแบบสอบการเขียนเรียงความ (Essay Type) แบบอิสระ (Free Writing)

โดยผู้วิจัยได้กำหนดหัวข้อให้ใกล้เคียงกับเรื่องที่นักเรียนได้อ่านในแบบสอวัดความสามารถในการอ่านเพื่อให้สามารถเปรียบเทียบกันได้ โดยแบบสอวัดความสามารถในการเขียนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษแบบบรรยาย ประกอบด้วย (1) การเขียนบรรยายสถานที่ ที่นักเรียนประทับใจ (2) การเขียนบรรยายบุคคลที่นักเรียนประทับใจ แบบสอวัดความสามารถในการเขียนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษแบบโน้มน้าว ประกอบด้วย (1) การเขียนโน้มน้าวให้เพื่อนซื้อ หรือ ไม่ซื้อรถยนต์ส่วนตัว (2) การเขียนโน้มน้าวให้ผู้อ่านเห็นว่าควร หรือไม่ควรเปิดอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ โดยมีข้อความภาษาไทยอธิบายเกี่ยวกับหัวข้อและตัวอย่างคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องเป็นตัวชี้แนะ

ง. สร้างเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียน ตรวจให้คะแนนงานเขียน ใช้เกณฑ์การวิเคราะห์คุณภาพการเขียน (Qualitative Analysis) ตามแนวคิดของ แพทริเซีย คาร์เรล และ อุลลา คอนเนอร์ (Patricia Carrell and Ulla Connor 1991:318-319) มี 2 เกณฑ์ ตามรูปแบบของการเขียน คือ การเขียนแบบบรรยายและการเขียนแบบโน้มน้าว ดังนี้

1. เกณฑ์ในการวิเคราะห์คุณภาพการเขียนแบบบรรยาย แยกให้คะแนนเป็น 2 ส่วน คือ การบรรยายถึงสิ่งที่นักเรียนประทับใจ และ การบรรยายถึงความสัมพันธ์ ดังนี้

การบรรยายถึงสิ่งที่นักเรียนประทับใจ	คะแนน
ก. มีรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งนั้นน้อยหรือไม่มีเลย หรือมีรายละเอียดที่ไม่เกี่ยวข้อง	1
ข. มีรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งนั้นอยู่บ้าง และรายละเอียดนั้น เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ต่อผู้เขียนเล็กน้อย มีความสัมพันธ์ ระหว่างสิ่งนั้นกับผู้เขียน	2
ค. มีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับสิ่งนั้นอย่างชัดเจน มีข้อมูลเฉพาะของสิ่งนั้น	3

การบรรยายถึงความสัมพันธ์

คะแนน

- |  |   |
|--|---|
| ก. มีตัวอย่างที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของสิ่งนั้นกับผู้เขียน<br>แต่เพียงเล็กน้อย หรือไม่มีเลย | 1 |
| ข. มีตัวอย่างที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของสิ่งนั้นกับผู้เขียนอยู่บ้าง                          | 2 |
| ค. มีการอธิบายถึงความสัมพันธ์ของสิ่งนั้นกับผู้เขียนอย่างชัดเจน                             | 3 |

งานเขียนที่ได้รับการตรวจโดยวิธีนี้จะได้รับคะแนนตั้งแต่ 2-6 คะแนน เพื่อให้คะแนนสามารถเปรียบเทียบคะแนนจากการวิเคราะห์คุณภาพการเขียนแบบโน้มน้าว จึงเทียบคะแนนที่ได้เป็นร้อยละของคะแนนสูงสุด เช่น นักเขียนทำคะแนนได้ 3 คะแนน เทียบเป็นร้อยละของคะแนนสูงสุด ซึ่งก็คือ 6 คะแนน ได้เป็น 50 เปอร์เซ็นต์

2. เกณฑ์ในการวิเคราะห์คุณภาพการเขียนแบบโน้มน้าว แยกให้คะแนนเป็น 3 ส่วน คือส่วนที่ประเมินคุณภาพของข้ออ้าง (Claim) คุณภาพของข้อมูล (Data) และคุณภาพของเหตุผล (Warrant) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละส่วนดังนี้

ข้ออ้าง (Claim)

คะแนน

- |  |   |
|--|---|
| ก. ไม่มีการเสนอปัญหาที่เจาะจงและ/หรือไม่มีแนวคิดที่แน่นอน<br>อาจมีข้ออ้างย่อยสัก 1 ข้ออ้าง ไม่มีการเสนอวิธีแก้ไข หรือเสนอวิธี<br>แก้ไขที่เป็นไปไม่ได้ ไม่แปลกใหม่ และไม่ตรงกับข้ออ้าง  | 1 |
| ข. มีการเสนอปัญหาที่เจาะจงและชัดเจน มีแนวคิดที่ค่อนข้างแน่นอน<br>ข้ออ้างสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์มีข้ออ้างย่อย 2 ข้ออ้างขึ้นไป<br>มีการเสนอวิธีแก้ไขที่พอจะเป็นไปได้ตามข้ออ้างหลัก   | 2 |
| ค. มีการเสนอปัญหาที่เจาะจงและชัดเจนประกอบด้วยมีแนวคิดที่แน่นอน<br>ข้ออ้างย่อยจำนวนมากและต่างก็เกี่ยวข้องกับข้ออ้างหลักอย่างชัดเจน<br>ข้ออ้างสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์อย่างยิ่ง วิธีแก้ไขที่น่าเสนอเป็นไปได้อย่าง<br>แปลกใหม่และตรงกับข้ออ้างหลัก | 3 |

ข้อมูล (Data)	คะแนน
ก. มีการใช้ข้อมูลน้อย ข้อมูลที่ใช้เป็นแบบที่ "ใคร ๆ ก็รู้" ไม่ใช่ได้จากประสบการณ์หรือความเชื่อส่วนตัว ข้อมูลไม่เกี่ยวข้องกับข้ออ้างหลัก	1
ข. มีการใช้ข้อมูลที่ได้จากประสบการณ์หรือความเชื่อส่วนตัวอยู่บ้าง มีการใช้ข้อมูลหลากหลายชั้น ข้อมูลเกี่ยวข้องกับข้ออ้างหลักอย่างคร่าว ๆ	2
ค. มีการใช้ข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงและเหมาะสม อย่างหลากหลาย ข้อมูลเชื่อมโยงกับข้ออ้างหลักอย่างชัดเจน	3

เหตุผล (Warrant)	คะแนน
ก. มีการให้เหตุผลน้อยมาก เหตุผลไม่ค่อยน่าเชื่อถือ และไม่ค่อยเกี่ยวข้องกับเหตุผลอาจไม่ถูกต้องตามหลักตรรกศาสตร์	1
ข. มีการให้เหตุผลบ้าง เหตุผลเชื่อมโยงข้ออ้างและข้อมูลเข้าด้วยกัน แต่ก็พบความผิดเพี้ยนและข้อผิดพลาดอยู่บ้าง	2
ค. มีการให้เหตุผลที่เหมาะสมเชื่อถือได้ ทำให้ผู้ตรวจสอบรับความเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลและข้ออ้างได้ เหตุผลบางครั้งก็มีความสัมพันธ์กัน และสนับสนุนซึ่งกันและกัน	3

ในการตรวจให้คะแนนคุณภาพการเขียนแบบโน้มน้าวนี้ งานเขียนจะได้คะแนน 3-9 คะแนน เพื่อให้คะแนนสามารถเปรียบเทียบได้กับคะแนนได้จากการตรวจให้คะแนนคุณภาพงานเขียนแบบบรรยาย จึงเทียบคะแนนให้เป็นร้อยละของคะแนนสูงสุด เช่น นักเรียนทำคะแนนได้ 6 คะแนน เทียบเป็นร้อยละของคะแนนสูงสุด ซึ่งก็คือ 9 คะแนน ได้เป็น 66.67 เปอร์เซ็นต์

จ. นำแบบสอบและเกณฑ์การตรวจให้คะแนนที่สร้างขึ้นทั้งหมดให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความตรงตามเนื้อหา และ ความถูกต้องเหมาะสมในการใช้ภาษา เมื่อปรับปรุงตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำแล้ว จึงนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน (ดูรายชื่อในภาคผนวก ก.) ตรวจพิจารณาความตรงตามเนื้อหา และ ความถูกต้องในการใช้ภาษา ของแบบสอบ และเกณฑ์การตรวจให้คะแนนอีกครั้ง ผู้ทรงคุณวุฒิ เห็นว่าเกณฑ์การตรวจให้คะแนนมีความตรงตามเนื้อหา และเหมาะสมดีแล้ว ส่วนแบบสอบ ผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำให้ปรับปรุงบางด้าน ผู้วิจัยจึงนำแบบสอบมาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ เช่น

1. เปลี่ยนคำสิ่งและคำอธิบายจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย เพื่อให้นักเรียนเข้าใจคำสั่งอย่างถ่องแท้ เช่น You have 45 minutes. แก่เป็นนักเรียนมีเวลา 45 นาที
2. เพิ่มตัวอย่างคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ให้นักเรียนเขียนเพื่อเป็นตัวชี้แนะให้นักเรียน เช่น ตัวอย่างคำศัพท์เกี่ยวกับ นิสัย ; generous, kind, friendly shy, talkative

จ. นำแบบสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 42 คน นำผลที่ได้มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การวิเคราะห์คุณภาพการเขียนที่ตั้งไว้ โดยผู้วิจัย เป็นผู้ตรวจเอง 2 ครั้ง โดยการตรวจทั้ง 2 ครั้ง ผู้วิจัยทิ้งช่วงเวลาให้ห่างกันประมาณ 1 สัปดาห์ ผู้วิจัยนำคะแนน ทั้ง 2 ชุด มาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของการตรวจโดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทั้ง 2 ชุด โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ปรากฏผลว่าความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนของนักเรียนจากการตรวจทั้ง 2 ครั้ง มีความสัมพันธ์กันสูงโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.81-0.86

#### ตัวอย่างประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานคร โดยจำนวนประชากรทั้งหมดมีจำนวนทั้งสิ้น 30,164 คน ผู้วิจัยใช้ตารางเพื่อหาขนาดตัวอย่างประชากรของ ทาโร ยามาเน (Taro Yamane 1967:886) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 คิดขนาดความคลาดเคลื่อนเป็น 5% ซึ่งระบุว่า จำนวนตัวอย่างประชากรที่สามารถเป็นตัวแทนของจำนวนประชากรขนาด 50,000 คนได้นั้น จะต้องมีจำนวนอย่างต่ำ 397 คน เพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่างประชากรตามที่ประมาณการไว้ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างประชากรแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. สุ่มตัวอย่างประชากรโรงเรียนจากจำนวนโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกรุงเทพมหานครทั้งหมด ซึ่งมี 106 โรงเรียน 8 กลุ่ม มากลุ่มละ 2 โรงเรียน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Radom Sampling) ได้ 16 โรงเรียน (ดูรายละเอียดในภาค

ผนวก ข.)

2. ทำการสุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนจากโรงเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรมาโรงเรียนละ 1 ห้องเรียนโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายได้จำนวนตัวอย่างประชากรทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ 514 คน

### การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยไปเสนอต่ออธิบดีกรมสามัญศึกษา เพื่อให้กรมสามัญศึกษาออกหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ที่เป็นตัวอย่างประชากร

2. ติดต่อผู้อำนวยการและฝ่ายวิชาการของแต่ละโรงเรียนเพื่อขออนุญาตและนัดวันเวลาที่จะทำการทดสอบ

3. ทำการทดสอบนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรโดยผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดด้วยตนเอง มีขั้นตอนดังนี้

ครั้งที่ 1 ทดสอบการเขียนเรื่องแบบบรรยายเนื้อเรื่องที่ 1 ใช้เวลา 45 นาที

ครั้งที่ 2 ทดสอบการอ่านเรื่องแบบบรรยายเนื้อเรื่องที่ 1 ใช้เวลา 45 นาที  
โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. อ่านเนื้อเรื่อง 15 นาทีแล้วเก็บเนื้อเรื่องคืน

2. ทำแบบบันทึกสิ่งที่จำได้จากการอ่านเรื่อง 20 นาที

3. ทำแบบสอบแบบเลือกตอบโดยดูเนื้อเรื่องประกอบ 10 นาที

ครั้งที่ 3 ทดสอบการเขียนเรื่องแบบโน้มน้าวเนื้อเรื่องที่ 1 ใช้เวลา 45 นาที

ครั้งที่ 4 ทดสอบการอ่านเรื่องแบบโน้มน้าวเนื้อเรื่องที่ 1 ใช้เวลา 45 นาที

โดยมีขั้นตอนเหมือนครั้งที่ 2

ครั้งที่ 5 ทดสอบการเขียนเรื่องแบบบรรยายเนื้อเรื่องที่ 2 ใช้เวลา 45 นาที

ครั้งที่ 6 ทดสอบการอ่านเรื่องแบบบรรยายเนื้อเรื่องที่ 2 ใช้เวลา 45 นาที  
โดยมีขั้นตอนเหมือนครั้งที่ 2

ครั้งที่ 7 ทดสอบการเขียนเรื่องแบบโน้มน้าวเนื้อเรื่องที่ 2 ใช้เวลา 45 นาที

ครั้งที่ 8 ทดสอบการอ่านเรื่องแบบโน้มน้าวเนื้อเรื่องที่ 2 ใช้เวลา 45 นาที  
โดยมีขั้นตอนเหมือนครั้งที่ 2

### การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นดังนี้

1. นำกระดาษคำตอบมาตรวจตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. นำคะแนนเนื้อเรื่องที่ 1 และเนื้อเรื่องที่ 2 ของแต่ละประเภท ทั้งการอ่านและการเขียน เนื้อเรื่องแบบบรรยายและแบบโน้มน้าว มาหาค่าเฉลี่ย เช่นนักเรียนได้คะแนนความสามารถในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษแบบบรรยายจากแบบบันทึกสิ่งที่จำได้จากการอ่านเนื้อเรื่องที่ 1 42 เปอร์เซ็นต์ เนื้อเรื่องที่ 2 22 เปอร์เซ็นต์ นักเรียนจะได้คะแนนความสามารถในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษแบบบรรยายจากแบบบันทึกสิ่งที่จำได้จากการอ่าน (เฉลี่ย) 32 เปอร์เซ็นต์

3. นำคะแนนในข้อ 2 มาหาค่ามัธยิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันทีละคู่ระหว่างคะแนนต่อไปนี้โดยคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS-X

3.1 ความสามารถในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษแบบบรรยายและ  
ความสามารถในการเขียนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษแบบบรรยาย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ก. ความสามารถในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษแบบบรรยาย  
จากแบบสอบแบบเลือกตอบและความสามารถในการเขียนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ  
แบบบรรยาย

ข. ความสามารถในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษแบบบรรยาย  
จากการตรวจแบบบันทึกสิ่งที่จำได้จากการอ่านและความสามารถในการเขียนเนื้อเรื่อง  
ภาษาอังกฤษแบบบรรยาย





## สถิติที่ใช้ในการวิจัย

### 1. การคำนวณหาค่าความยากง่ายจากสูตร

$$P = \frac{R_u + R_l}{2f}$$

P แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ทำข้อสอบแต่ละข้อได้ถูกต้อง

$R_u$  แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ทำข้อสอบแต่ละข้อได้ถูกต้อง

$R_l$  แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ทำข้อสอบแต่ละข้อได้ถูกต้อง

f แทน จำนวนคนในแต่ละกลุ่ม (ต้องมีจำนวนเท่ากัน)

(ประคอง กรรณสูตร 2528:27-28)

### 2. การคำนวณหาค่าอำนาจจำแนก จากสูตร

$$D = \frac{R_u - R_l}{f}$$

D แทน อำนาจจำแนกของแบบสอบ

$R_u$  แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ทำข้อสอบแต่ละข้อได้ถูกต้อง

$R_l$  แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ทำข้อสอบแต่ละข้อได้ถูกต้อง

f แทน จำนวนคนในแต่ละกลุ่ม

(ประคอง กรรณสูตร 2528:28)

### 3. การคำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามจากสูตร

$$K-R 20 : r_{xx} = \frac{n-1}{n} \left( 1 - \frac{\sum pq}{S_x^2} \right)$$

$r_{xx}$  แทน ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม

$n$  แทน จำนวนข้อสอบในแบบสอบถาม

$S_x^2$  แทน ค่าความแปรปรวน

$p$  แทน สัดส่วนสำหรับผู้ตอบข้อสอบได้

$q$  แทน สัดส่วนสำหรับผู้ตอบข้อสอบไม่ได้

(ประกอบ กรรณสูตร 2528:37-38)

### 4. การคำนวณหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (ค่าเฉลี่ย) จากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{n}$$

$\bar{X}$  แทน ค่าคะแนนมัชฌิมเลขคณิต

$\sum fx$  แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$N$  แทน จำนวนคนในตัวอย่างประชากร

(ประกอบ กรรณสูตร 2528:66)

5. การคำนวณค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากสูตร

$$S.D. = \frac{\sum fx^2}{N} - \left( \frac{\sum fx}{N} \right)^2$$

S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum fx$  แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนในตัวอย่างประชากร

(ประกอบ กรรณสูตร 2528:67)

6. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

$$r_{xy} = \frac{N\sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{N\sum x^2 - (\sum x)^2} \sqrt{N\sum y^2 - (\sum y)^2}}$$

$r_{xy}$  แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$\sum x$  แทน ผลรวมของคะแนนในตัวแปรที่ 1

$\sum y$  แทน ผลรวมของคะแนนในตัวแปรที่ 2

$N\sum x^2$  แทน ผลคูณระหว่างจำนวนนักเรียนทั้งหมดกับผลรวมของคะแนน

ตัวแปรที่ 1 ยกกำลัง 2

$N\sum y^2$  แทน ผลคูณระหว่างจำนวนนักเรียนทั้งหมดกับผลรวมของคะแนน

ตัวแปรที่ 2 ยกกำลัง 2

$\sum x \sum y$  แทน ผลคูณระหว่างผลรวมคะแนนตัวแปรที่ 1 กับผลรวมของคะแนน

ตัวแปรที่ 2

$N\sum xy$  แทน ผลคูณระหว่างจำนวนนักเรียนทั้งหมดกับผลรวมของผลคูณระ

หว่างคะแนนตัวแปรที่ 1 กับคะแนนตัวแปรที่ 2

(ประกอบ กรรณสูตร 2529:106)